त्रसोवाच ।

खरुादभ पुरावानि यानि प्राप्ट पितामचः। त्राचां पादां वैवावच शैवं भागवतनाया ॥ तथान्यं गारदीयच मार्केखेयच सप्तमं। चाप्रेयमसमं प्रोक्षं भविष्यं नवमनाचा । दश्रमं ब्रह्मवैवर्तं चैक्तमेबादशं सृतं। वाराष्ट्रं दादणं प्रोक्तं खन्दमण नवीदणं । चतुर्देशं वामनस् कीमी पस्दशं तथा। मात्याच गावडचैव ब्रचात्राव्यच ततः परं। चटादशपुराकानां नामधेयानि यः पठेत्। निसन्धं जपती नित्यमश्रमेधपणं सभेत्॥ त्रश्रह्णादिपापानि यान्यन्यान्यसभानि च। तानि सर्वाशि नग्रम्ति हमं वातहतं यथा ॥ पुर्व्वारे दानजं पुर्व्वा श्रवबादस्य जायते। सर्वेवेदाधिकापणं समात्या चाधिमच्चति ॥ श्रूयेत पूजयेच्हास्त्रं यथा देवं पितामसं। गन्धपृष्येसया वस्त्रेत्रास्त्रवस्य च तर्पवेः । यथा प्रक्या च दातचं रूपयानादिवाइनैः। चपूच्य पाठकत्तारं स्त्रोकमेकस प्रश्वनतां । नासी पुर्व्यमवात्रीति शास्त्रचौरः सृतो हि सः। न तस्य वेदाः प्रीयन्ति पितरी नैव पुष्क । दत्तं श्राद्य नेक्लित तीर्थवानपतं न च। खवच्चया न स्रोतव्यं प्रास्त्रमेतदिचच्चेः। पद्यमाने लवजाते साधुभिः शास्त्रमुत्तमे । श्रुत्वा तत्यू जयेदास्तु पुरायां सप्तमं पुनः 🖡 सर्वपापविनिर्मृताः पुनात्येव निजं कुखं ॥ पुती याति न सन्देशी विष्णुशीकं सनातनं ।